

A Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság	
Ügyszám kezdőiraton:	
Érkezett:	2017 -01- 04
Példányszám:	
Melléklet:	
Ügyszám utóiraton:	5.M.401/2014/ 20

Tisztelt Alkotmánybíróság

Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Kaposvár
Szent Imre utca 14/A.
7400

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/80 -0 /2017	
Érkezett: 2017 JAN 11.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3+24+3x3 db	Jel

alkotmányjogi panasz indítványa

(Hiv.szám.: Mü.149/2014/8)

indítványozónak

Képv.: DR. MAGYAR ANIKÓ ÜGYVÉD
7100 Szekszárd Arany J. u. 18. sz.
Tel./fax: /

Dr. Magyar Anikó
egyéni ügyvéd
(7100 Szekszárd, Arany János utca 18.)

a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 024/2016/4. számú ítéletének, a Kaposvári Törvényszék 3. Mf.21.040/2015/4. sz. másodfokú ítéletének és a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.401/2014/14/II. ítéletéhez kapcsolódóan

Hivatkozási szám : Mü.149/2014/8.

Alkotmánybíróság

1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Kaposvár
Bajcsy-Zsilinszky u. 3. 7400
(Postacím: 7401 Kaposvár, Pf.116.)

Ügyszám : 5.M.401/2014.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [REDACTED] a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 67. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltak alapján [REDACTED] [REDACTED] szám alatti lakos **indítványozó**, a panasz alapját képező peres eljárás felperese (F/1. szám alatt csatolt meghatalmazás alapján, mely mellé csatoljuk a képviseleti jogosultságot igazoló végzést is) **nevében és képviseletében eljárva az F/2. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt - jogi képviselő, dr. Magyar Anikó egyéni ügyvéd (7100 Szekszárd, Arany János utca 18.) útján – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban : Abtv.) elsődlegesen a 27. § alapján, illetve amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-ban biztosított jogkörében eljárva a 26. § (1) a) és b) pontja alapján az alábbi**

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 024/2016/4. számú ítéletének, továbbá a Kaposvári Törvényszék által 3. Mf.21.040/2015/4. számon meghozott másodfokú ítéletének és a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.401/2014/14/II. ítéletének alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését, VIII. cikk (2) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését az I. cikk (1) bekezdését, továbbá a C) cikk (1) bekezdésére figyelemmel a 28. cikkét.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. Az alkotmánybíróági eljárás feltételeinek igazolása

1.

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Ezen rendelkezésnek jelen kérelmünk megfelel, mivel a panaszunk alapját képező , az ügy érdemében hozott döntések, ítéletek a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv. II. 10. 024/2016/4. számú ítélete, továbbá a Kaposvári Törvényszék 3. Mf.21.040/2015/4. számú másodfokú ítélete és a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.401/2014/14/II. számú ítélete (melyeket beadványomhoz F/3. szám alatt csatolok) [REDACTED] a peres eljárás felperesének – indítványozónak Alaptörvényben biztosított jogait sértik.

2.

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése az alábbiakat tartalmazza: „Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva”.

Jelen ügyben – álláspontunk szerint – alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása is fennáll, ugyanis A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 34/A. § (6) és (7)

bekezdése, valamint a 34/B. § (1) és (4) bekezdései, annál fogva, hogy a szakszervezetnek nem biztosítanak jogorvoslati jogot a törvényben biztosított jogosultságainak érvényesítése érdekében felvetik az Alaptörvény-ellenességet.

Jelen esetben a fentiekben meghatározott ítéletek, illetve a felülvizsgálatkor alkalmazott jogszabályi rendelkezések azok, melyek az Alaptörvényben a fentebbiekben meghatározott (a későbbiekben részletesen kifejtett) alkotmányos jogait sértik indítványozónak.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel a – [REDACTED] által képviselt - felperes által a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.401/2014. lajstromszámon indított munkaügyi perben keletkezett határozatokról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban és kifejezett kérelmet tartalmaz bírói döntések megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között – akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja : „ Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat kizárólag a megjelölt alkotmányossági kérelemre vonatkozik. Ez a rendelkezés ugyanakkor nem érinti az Alkotmánybíróságnak - többek között - az Abtv. 28. § (1) bekezdésében meghatározott, hivatalból megtehető megállapításokra vonatkozó hatáskörét. Az Abtv. 28. § (1) bekezdése lehetővé teszi az Alkotmánybíróság számára az átjárást a 27. § szerinti panaszból a 26. § szerinti panaszeljárársba. (Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének szövegszerű értelmezése szerint az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában meghatározott eljárásban a 26. § szerinti normakontrollt lefolytathatja, de a 26. § alapján indult eljárásban a bírói döntést nem vizsgálhatná. Az Abtv. 52. § (2) bekezdésének az alkotmányjogi panasz rendszerére figyelemmel lévő értelmezése szerint viszont az Abtv. nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy az „átjárás” a másik irányba, a 26. §-ból a 27. §-ba is megtörténhessen.)”

„Az Abtv. 28. §-ának fontos szabálya azonban az, hogy az Alkotmánybíróság számára átjárást biztosít a régi típusú, jogszabály alkotmányellenességének vizsgálatára irányuló, és a valódi panaszos eljárás között. Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság akkor is vizsgálhatja az ügyben alkalmazott jogszabályt, ha a panaszos csak az ítélet megsemmisítését kéri, illetve akkor is foglalkozhat a bírósági eljárás alkotmányosságával, ha magát az indítványozó által megjelölt jogszabályt nem találja alkotmányellenesnek.”

Ezen lehetőség alapján jelöltem meg beadványomban elsődlegesen az Abtv. 27. §-át, kérve szükség esetén a 26. § szerinti megvizsgálását panaszomnak. Ugyanis az eljárással kapcsolatosan felmerülhet véleményem szerint a **Hszt. 34/A. § (6) és (7) bekezdései, valamint a 34/B. § (1) és (4) bekezdései Alaptörvény-ellenessége.**

Azaz jelen esetben a normák koherenciája nem valósult meg, a Jat. 2.§ (4) bekezdés b) pontja alapján ugyanis „A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály ...illeszkedjen a jogrendszer egységébe, ”. A fent hivatkozott rendelkezések meglátásom szerint nem illeszkednek a jogrendszerbe, mivel az Alaptörvénnyel ellentétesek, így az Alaptörvény R cikkébe is ütköznek.

3.

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a felperes által benyújtott kereset (keresetlevél F/ 4. szám alatt csatolva) és az azt eldöntő bírósági határozatok egyedi ügyben születtek, amely a természetes személy felperes jogát, jogos érdekét érinti és eldönti.

4.

A támadott határozatok, illetve az alternatív vizsgálat esetében fentebb említett jogszabályok alkalmazása folyamatban lévő konkrét peres eljárásban, tehát bírósági eljárásban történt, történik, mégpedig a fentebb hivatkozott **5.M.401/2014.** lajstromszámú munkaügyi perben.

5.

Az alkotmányjogi panaszom határidőben történő benyújtását igazolja, hogy felperes képviselőjét ellátó [REDACTED] 2016. november 7. napján vette kézhez a Kúria ítéletét, mely a peres eljárást lezárta. Ezek alapján beadványom megfelel az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliségnek, mivel „Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül... lehet írásban benyújtani.”

6.

Az Abtv. 27. § b) pontjával , továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjával kapcsolatban előadom, hogy a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, jogorvoslati jogunkat kimerítettük (F/5. szám alatt csatoljuk az I. fokú ítélet elleni fellebbezésünket és a felülvizsgálati kérelmünket) .

7.

[REDACTED] r. törzsszázslós indítványozó 2013. február 1-jétől a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Mélységi Ellenőrzési és Támogató Osztály állományában teljesített szolgálatot járőr beosztásban, majd 2013. július 1-jétől a Hszt. 49.§ (

1) bekezdésére hivatkozva a 314/634/2013.sz. állományparancsban a megyei főkapitány úr a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság, Közlekedésrendészeti Osztály állományába vezényelte járőr/útdíj-ellenőr beosztásba.

Indítványozó a [REDACTED] Somogy megyei titkára 2010. május 6. napjától folyamatosan. A Hszt. 2012. január 1-jétől hatályos 33/A.§ (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően szakszervezetünk tájékoztatta a munkáltatót azon tényről, hogy a Hszt. 34/B.§-ában foglalt védelemre jogosult tisztségviselőként [REDACTED] előli meg.

A Hszt. 34/B. § (1) bekezdésben foglalt azon rendelkezés ellenére, mely szerint a „közvetlen felsőbb szakszervezeti szerv egyetértése szükséges a szakszervezetnél választott tisztséget betöltő és a szakszervezet által megjelölt hivatásos állományú tag 15 munkanapot elérő vezényléséhez és a szolgálatteljesítési helyének megváltoztatásához, továbbá szolgálati viszonyának a fegyveres szerv által felmentéssel történő megszüntetéséhez kivéve, ha a felmentés az 56. § (2) bekezdése alapján kötelező”, **a munkáltató a vezényléssel kapcsolatosan nem kérte ki a szakszervezet egyetértését a vezényléshez.** A vezénylés megtörténte után hiába jelezte a szakszervezet egyet nem értését a munkáltató felé, ennek ellenére indítványozó vezényelve lett, s szakszervezeti feladatait nem tudta ellátni. Ezáltal a munkáltató nemcsak [REDACTED] védett szakszervezeti tisztségviselő jogait sértette meg, hanem semmibe vette a törvény által biztosított szakszervezeti jogokat is.

Mindezek következtében 2013. július 16-án szolgálati panaszt nyújtott be indítványozó képviselőjében a szakszervezet, melyben részletesen indokolásra került a vezénylés jogellenessége a védett szakszervezeti vezető tekintetében. Ezen szolgálati panaszban foglaltaknak részben helyt adott az Országos Rendőrfőkapitány 101/3187/7/2013. szü. számú határozatában, mely 2013. október 30-án kelt, s tartalmazta azon kitétel, hogy a vezénylésről szóló parancsot a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője a vezénylés befejező időpontja tekintetében módosítsa, mely módosításra a fent már hivatkozott parancsban - mely 2014. július 1-jei - került sor, azaz az **Országos Rendőrfőkapitány határozata után 8 hónappal, azaz a közvetlen előjáró meglátásunk szerint még itt sem járt el jogszerűen, mivel az Országos Rendőrfőkapitány döntését több, mint fél év elteltével** vette figyelembe, s csak akkor módosította a vezénylési parancsot. Az eredeti vezénylést így módosító parancs ellen 2014. július 23-án a Hszt. 194.§ (1) bekezdése alapján újabb szolgálati panasszal élt a szakszervezet indítványozó képviselőjében eljárva, amelyet az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője a 2014. szeptember 8-án kelt 29000/101/1651/1/2014.Szü. számú határozatával elutasított.

A határozat utal arra, hogy a Hszt. hivatkozott 34/B.§ (1) bekezdése alapján a 15 munkanapot elérő vezénylésnek és a szolgálatteljesítési hely megváltoztatásának együttesen kell fennállnia ahhoz a választott szakszervezeti tisztségviselő esetén, hogy a munkáltatói döntés meghozatalához a szakszervezet egyetértésére szükség legyen. A sérelmezett vezénylés 2013.07.01-től 2014.12.31-ig tartó időtartamra vonatkozott, amely lényegesen több 15

munkanapnál. A szolgálatteljesítési hely vonatkozásában a határozat azt mondta ki, hogy indítványozó a szolgálatát ezentúl is a megyei kapitányság egész illetékességi területén teljesíti, nem pedig Kaposváron. Azonban a szolgálati panaszban indítványozó épp azt sérelmezte, hogy már nemcsak Kaposvár területén, hanem az egész megyében kell szolgálatot teljesítenie és éppen ez az, ami akadályozza őt az önkéntes alapon végzett szakszervezeti feladatai teljesítésében. Ezt a körülményt pedig az Országos Rendőr-főkapitány nem vizsgálta.

Hangsúlyozni kívánjuk azon tényt, hogy a módosított vezénylés és az alap vezénylés is jogellenes véleményünk szerint, mivel más helységbe szól a vezénylés - mint azt a fentebbiekben kifejtettük- , így az ellentétes a Hszt. 49.§ (2) bekezdésében foglaltakkal, mely kimondja, hogy „A más helységbe való vezénylések együttes időtartama 3 évenként a 6 hónapot nem haladhatja meg. A vezénylés időtartamának befejezésétől számított 6 hónapon belül újabb vezénylésre nem kerülhet sor. Méltánylást érdemlő személyi vagy családi érdekből azonban kérelemre e korlátoktól kivételesen el lehet tekinteni.” Ezen rendelkezés szempontjából vizsgálandó 6 hónapos időtartam 2013. július 1-jétől számítva 2014. január 1-jén eltelt, így még a szakszervezeti egyetértési jogot figyelmen kívül hagyva is meglátásunk szerint a Hszt. szabályába ütköző volt a vezénylés.

Indítványozó vezénylése azon túl, hogy a 15 napot jóval meghaladta, a szolgálatteljesítési helyét is megváltoztatta. A Hszt. 2. § j) pontja szerint „*a szolgálatteljesítés helye: az a földrajzilag körülhatárolható területrész, ahol a szolgálati feladatot ténylegesen végre kell hajtani*”. Indítványozónak kiadott 14000/2120-3/2013. ált. számú munkaköri leírás 5. pontjában meghatározásra került, hogy a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság illetékességi területén végzi szolgálatteljesítését, ami nem egyezik meg a vezénylése előtti tényleges szolgálatteljesítési helyével, mely Kaposvár volt, azaz egy adott település helyett az egész megyében kell feladatait ellátnia már 2013. július 1-jétől, azaz több, mint egy éven át.

Megjegyezni kívánjuk azon tényt is, hogy meglátásunk szerint a vezénylés indítványozó szakszervezeti tevékenységének akadályozására is irányult, s ez a tény is befolyásolta a más szervezeti egységhez helyezését, akadályozva az Alaptörvényben is biztosított jog gyakorlását.

II. Az alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok

Az Abtv.-ben említett „Alaptörvényben biztosított jog” fogalma az Abtv. indokolása szerint az alapjogok kategóriájánál tágabb, de a „bármely alaptörvényi rendelkezés” kategóriájánál szűkebb. Véleményem szerint ez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény „Szabadság és felelősség” fejezetébe tartozó alapjogokon kívül az Alaptörvény „Alapvetés” fejezetébe tartozó elveket is fel lehet használni. De tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául a „Szabadság és felelősség” fejezet alá tartozó alapjogok megsértése szolgál, csak említésképpen utalok arra, hogy a támadott határozatok, döntések, illetve a másodlagosan kifogásolt jogszabályhelyek és normatív utasítás az Alaptörvény B. cikk (1)

bekezdésében rögzített jogállamiság elvébe is ütköznek továbbá a 28. cikknek is ellentmondanak.

II. 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

XV. CIKK

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXVIII. CIKK

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. CIKK

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

C) CIKK

(1) A magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik.

I. CIKK

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

II. 2.

Továbbá ha a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 28. § alapján jár el, a meglátásom szerint esetünkben vizsgálandó jogszabályi rendelkezések a következők:

Hszt. „34/A. §

(6) A szakszervezet joga, hogy a hivatásos állomány tagjait a fegyveres szervvel vagy annak érdekképviselői szervezetével szemben a szolgálati viszonyt érintő körben, anyagi, szociális, valamint élet- és munkakörülményeiket érintő jogaikkal és kötelezettségeikkel kapcsolatban képviselje.

(7) A szakszervezet jogosult a tagját - meghatalmazás alapján - szolgálati viszonyát érintő ügyben, valamint gazdasági- és szociális érdekeinek védelme céljából bíróság, hatóság és egyéb szervek előtt képviselni.

34/B. § (1) A közvetlen felsőbb szakszervezeti szerv egyetértése szükséges a szakszervezetnél választott tisztséget betöltő és a szakszervezet által megjelölt hivatásos állományú tag 15 munkanapot elérő vezényléséhez és a szolgálatteljesítési helyének megváltoztatásához, továbbá szolgálati viszonyának a fegyveres szerv által felmentéssel történő megszüntetéséhez kivéve, ha a felmentés az 56. § (2) bekezdése alapján kötelező. Az 56. § (2) bekezdés szerinti felmentésről a közvetlen felsőbb szakszervezeti szervet előzetesen értesíteni kell.

...

(4) A szakszervezet az (1) bekezdés szerinti munkáltatói intézkedéssel kapcsolatos álláspontját a fegyveres szerv írásbeli tájékoztatásának átvételétől számított 8 napon belül írásban közli. Ha a tervezett intézkedéssel a szakszervezet nem ért egyet, a tájékoztatásnak az egyet nem értés indokait tartalmaznia kell. Az indokolás akkor alapos, ha a tervezett intézkedés végrehajtása a szakszervezet érdek-képviselési tevékenységében történő közreműködés miatti hátrányos megkülönböztetést eredményezne. Ha a szakszervezet véleményét a fenti határidőn belül nem közli a fegyveres szervvel, úgy kell tekinteni, hogy a tervezett intézkedéssel egyetért.”

Ezen rendelkezések álláspontunk szerint azon aspektusból Alaptörvény ellenesek, mivel a szakszervezetnek nincs jogosultsága a szakszervezeti tagján keresztül őt is – a jogi személyt ért sérelemmel kapcsolatban bírósághoz fordulni, azaz nincsen jogorvoslati jogosultsága. Ezen helyzetből kifolyólag történhetett meg az, hogy a Kúria korábbi döntésre hivatkozva a pert részben meg is szüntette döntésével.

II.3. Az Alaptörvény XV. cikkének sérelme

Mind az I. fokú, mind a II. fokú, mind a Kúria ítélete sérti a diszkrimináció tilalmát. Hangsúlyozni kívánjuk azon, a perben is hivatkozott indítványozói nyilatkozatot – az esélyegyenlőség fényében –, hogy a perbeli vezénylés indítványozó szakszervezeti tisztségviselői státusza okán vált alapvetően jogellenessé, s a perben kifejezett hivatkozás történt arra is, hogy indítványozó megkülönböztetése szakszervezeti tagságán is alapult, azaz hátrányos megkülönböztetést alkalmazott vele szemben a munkáltató érdekvédelmi szervezethez való tartozása okán. Ezen hivatkozást egyik bíróság sem vette figyelembe.

A diszkrimináció ténye pedig megállapítható – véleményünk szerint - felperes előjárója által előadott tanúvallomás és [REDACTED] tanúvallomása alapján, mivel a 33 főből egyfajta választás eredménye volt a vezényelték személye, melyben közrehatott felperes szakszervezeti tisztségviselői státusza. Felperes védett tulajdonsága szakszervezeti tagi mivolta, mely a jogszabályok szerint nem is tudható a munkáltató által, illetve nem szenvedhet hátrányt ezen okból a munkavállaló, mivel az egyesülési alapjog sérelme is megvalósul ilyen esetekben. Ezen tényeket a bíróságok helytelenül, a tanúvallomások figyelmen kívül hagyásával nem értékelték, s azt sem, hogy a vezénylés szakszervezet érdek-képviselési tevékenységében történő közreműködés miatti hátrányos megkülönböztetést eredményez, melyről felperesi előadást megerősítve a tanú is beszámolt, hiszen panaszos a

vezénylés okán nem tudta olyan szinten ellátni szakszervezeti tevékenységét, mint a vezénylés előtt. Ezt erősíti az a körülmény is, hogy a jogellenes parancsban meghatározott határozott idő letelte után – 2014. december 31. – sem helyezte vissza eredeti szolgálati helyére felperest alperes, csak akkor, amikor a tárgyalási napon ezt a tényt a bíróság felé felperesi képviselő jelezte.

A peres eljárás során hivatkoztunk arra is, hogy a szakszervezeti feladatok ellátása tekintetében – meglátásunk szerint – releváns a pihenőidő helye is tekintettel a vezényléses időrendszerű szolgálatellátásból adódó hosszúságára, hiszen míg jogellenes vezénylése előtt indítványozó a pihenőidejét Kaposváron töltötte, addig a vezénylés kapcsán – mint az eljárás során becsatolt eligazító lapok is tanúsították – a pihenőidő is más településen lett kiadva nagyrészt számára a szolgálatellátásból kifolyólag, így a társakkal együtt töltött pihenőidőt sem tudta kihasználni szakszervezeti információk átadására.

A diszkrimináció tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogrendszer egészét átható alkotmányos alapelveként kapott értelmezést. Ez alapján valamely megkülönböztetés alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha a jogszabály a szabályozás szempontjából egymással összehasonlítható jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne {vö. 20/2014. (VII. 3.) AB határozat, Indokolás [244]}.” {10/2015. (V. 4.) AB határozat, Indokolás [18]–[19]}

„az Alaptörvény XV. cikk (1) illetve (2) bekezdésének rendelkezései között nincs éles határvonal. A XV. cikk (1) bekezdésének első mondata [...] több jelentésű. A jogrendszer rendező elveként tartalmazza az általános jogegyenlőségi szabályt, kimondja az egyenlőséget sértő kiváltságok tilalmát, és a jogrendszer mindenkire vonatkozó azonos érvényesülését (ez utóbbi jogalkalmazói követelmény). Az általános jogegyenlőség követelménye az emberi méltósághoz való jogból – az emberek egyenlő méltóságából – ered, és ez elválaszthatatlan a diszkrimináció tilalmától.” {8/2015. (IV. 17.) AB határozat, Indokolás [106]}

Azaz hivatkozunk arra is, hogy a jelzett diszkriminációval megvalósul az Alaptörvény I. cikkének sérelme is.

Jelen indítványunkkal érintett bírósági határozatok indokolása sérti álláspontunk szerint a törvény előtti egyenlőséget is a fentebb ismertettek kapcsán is.

II.4. Az Alaptörvény XXVIII. cikkének sérelme

Indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga, továbbá az ésszerű határidőn belül való elbíráláshoz való joga is sérült.

A hosszas bizonyítási eljárás során elhangzott tanúvallomások, becsatolt egyéb iratok, indítványozó személyes előadásait figyelmen kívül hagyva egyoldalúan értékelték az eljárás bíróságok a bizonyítékokat, azokból okszerűtlen következtetést vontak le. Azaz ebből is jól látható a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme.

Álláspontunk szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme körében értékelendő az is, hogy nem kellő súllyal értékelték a vezénylés időtartamából származó eligazító lapok

tartalmát egyik eljáró bíróság sem, egyoldalúan csupán alperesi állításokat tartották szem előtt döntésük meghozatalakor – meglátásunk szerint iratellenesen -, hiszen a bizonyítási eljárás során becsatolt és elemzett eligazító lapok áttanulmányozása alapján megállapítható, hogy indítványozó szolgálatait más szolgálati helyen látta el vezénylésének időtartama alatt és nem Kaposváron. Azaz figyelembe véve a szolgálatteljesítési helyeket a perrel érintett időszakban, továbbá a Hszt. 2. § j) pontjában megfogalmazott értelmező rendelkezésben kógensen rögzítetteket („a szolgálatteljesítés helye: az a földrajzilag körülhatárolható területrész, ahol a szolgálati feladatot ténylegesen végre kell hajtani”) megállapítható, hogy indítványozó más földrajzi területrészen látta el szolgálatát, s nem Kaposváron, azaz egy adott település helyett az egész megyében kell feladatait ellátnia már 2013. július 1-je óta, azaz közel másfél évig.

Így a Hszt. 34/B.§ (1) bekezdésében foglalt a 15 munkanapot elérő vezénylésnek és a szolgálatteljesítési hely megváltoztatásának feltétele együttesen fennállt a perrel érintett időszakban, melyből következően a jogszabályi előírásnak megfelelően a szakszervezeti tisztségviselő felperes tekintetében a munkáltatónak döntése meghozatalához ki kellett volna kérni a szakszervezet egyetértését. Továbbá azon tényt sem értékelték a jogszerűtlen értelmezés következtében az eljáró bíróságok, hogy a szóban forgó vezénylés a Hszt. 49.§ (2) bekezdésében foglaltakba is ütközik az időtartam tekintetében, azaz lényegesen meghaladja a 6 hónapot is.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás alapján panaszunkat bírálja el, s annak adjon helyt.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2017. január 2.

DR. MAGYAR ANIKÓ ügyvéd
7100 Szekszárd, Arány J. u. 10. sz. 4.
Telefon/fax: 74/414-415

Dr. Magyar Anikó
ügyvéd

képviselőjében eljárva

Mellékletek:

- F / 1. – meghatalmazás, végzés
- F / 2. – ügyvédi meghatalmazás
- F / 3. – ítéletek
- F / 4. – keresetlevél
- F / 5. – fellebbezés, felülvizsgálati kérelem
- F / 6. – adatkezelési nyilatkozat